

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Sylwii Kiersnowskiej

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2024 r.

sprawy **P. W.**

oskarżonego z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 13 września 2023 r. sygn. akt II K 109/22

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego P. W. na rzecz oskarżycieli posiłkowych D. K. i K. K. (1) kwoty po 840 złotych na rzecz każdego z nich tytułem zwrotu wydatków zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 950 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 964/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 30 października 2023 r. w sprawie II K 109/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	I. obraży przepisów postępowania, który mógł mieć i miał wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art 4, 5§ 2, 7, 410 i 424 § 1 kpk poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów, w sposób wybiórczy z przekroczeniem zasad rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, poprzez bezzasadne obdarzenie niemal całkowitą wiarą zeznań pokrzywdzonych przede wszystkim D. i K. K. (1) oraz T. K. i D. S. (1) przy jednoczesnym odmówieniu tego przymiotu spójnym i logicznym wyjaśnieniom oskarżonego P. W. oraz nie uwzględnieniu licznych istniejących, a nie dających się usunąć wątpliwości tj. nieostrość nagrania monitoringu, co do kradzieży z włamaniem i zaboru kwoty 12800 zł z domu mieszkalnego w B., co doprowadziło do niesłusznego przyjęcia, że P. W. dokonał zarzucanego mu czynu, co w konsekwencji doprowadziło do uznania go za winnego i skazania, podczas gdy swobodna, a nie dowolna - jak w ujęciu Sądu I instancji, ocena wszystkich przeprowadzonych dowodów a	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	w szczególności zapisu nagrań monitoringu, a także respektując zasadę, że wszelkie niedające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść oskarżonego - prowadzi do odmiennych wniosków, tj. do uznania, iż P. W. nie dopuścił się występku z art 279 § 1 kk.; II. obrazy przepisów postępowania - art 424 § 1 pkt 1 i § 2 kpk poprzez brak dostatecznego uzasadnienia z jakich względów nie uznano i odmówiono przymiotu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego P. W. prócz faktu, iż są one odmienne od wyjaśnień pokrzywdzonych i T. K. i stanowią linię obrony oskarżonego oraz brak wyczerpującego przytoczenia okoliczności uzasadniających wysokość kary wymierzonej P. W..	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja obrońcy oskarżonego jest bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie. Po dokonaniu analizy akt w ramach kontroli instancyjnej, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym kwestionowana w petitum ocena depozycji oskarżonego, jak i pokrzywdzonych K. K. (1) i D. K. oraz świadków T. K. i D. S. (1) została przeprowadzona właściwie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 7 kpk. Argumentacja Sądu Rejonowego przedstawiona w pisemnych motywach wyroku była przekonująca i pozbawiona sprzeczności, czego z kolei		

nie można powiedzieć o polemicznej argumentacji zawartej we wniesionej apelacji, w której obrońca starała się przeforsować własną, odmienną od tej poczynionej przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów. Sąd Odwoławczy nie stwierdził obrazy art. 7 kpk w procesie wydawania przez Sąd Rejonowy zaskarżonego wyroku, który przy ocenie dowodów wystrzegął się generalizacji i wszelkich uproszczeń, konkretyzując swoje rozważania i odnosząc je do okoliczności rozpoznawanej sprawy. Ocena zeznań pokrzywdzonych K. K. (1) i D. K. oraz świadków T. K. i D. S. (1) zaprezentowana na łamach pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego, który w całości ją aprobuje. Sam fakt, że oceniono te dowody w aspekcie ich wiarygodności nie w taki sposób jak życzyłby sobie tego obrońca oskarżonego nie jest tożsamy ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Wskazać należy, że ustawa procesowa nie daje podstaw do preferowania lub dyskwalifikowania dowodów według kryterium, czy jest on korzystny, czy też obciążający dla oskarżonego. O wartości dowodu nie stanowi ocena z punktu widzenia interesów stron, lecz treść dowodu - tak w aspekcie jego wewnętrznej spójności, jak i w konfrontacji z treścią innych dowodów. Żaden bowiem dowód nie może być oceniany w oderwaniu od wymowy wszystkich pozostałych (wyrok SA w Warszawie z 11.03.2015 r., II AKa 47/15, LEX nr 1658992). Sąd Rejonowy odniósł się do depozycji pokrzywdzonych K. K. (1) i D. K. oraz świadków T. K. i D. S. (1) w sposób szczegółowy, analizując je dogłębnie

i słusznie konkludując, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby bezpodstawnie pomawiali oskarżonego o zachowanie, które nie miały miejsca w rzeczywistości. Skarżąca nie wskazała, aby świadkowie mieli przesłanki do tego, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego, nie było między nimi konfliktów czy nieporozumień. Dokładna analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż Sąd Rejonowy słusznie uznał w całości za wiarygodne zeznania pokrzywdzonych K. K. (1) i D. K. oraz świadków T. K. i D. S. (1). Są one spójne co do zasadniczych faktów, nie można w nich dostrzec wewnętrznych sprzeczności, nadto znajdują odzwierciedlenie w pozostałym, uznanym za wiarygodny materiale dowodowym. Tak dokonana ocena jest przekonująca i zgodna z zasadami określony w art. 7 kpk, zaś apelujący obrońca nie zdołała wykazać, aby była ona sprzeczna z zasadami logiki, doświadczenia życiowego bądź też była dowolna. Z zeznań pokrzywdzonych wynika, że w dniu 14 sierpnia 2021r. odbyło się ich przyjęcie weselne w OSP w B.. Na weselu zebrali kwotę 12 800 zł, po powrocie do domu nad ranem przeliczyli pieniądze, po czym pokrzywdzona zwinęła je w rulon i schowała pod materac w ich sypialni, nie mówiła mężowi gdzie je schowała. Następnego dnia tj. 15 sierpnia 2021r. około 15.00 wyszli z domu na poprawiny. Ponadto z zeznań świadków jednoznacznie wynika, iż oskarżony P. W. w czasie poprawin po weselu D. i K. K. (1) opuścił przyjęcie na około 15-20 minut, który to czas pozwalał na dotarcie do domu pokrzywdzonych. Oskarżony ponadto, w trakcie poprawin, brał udział w zajściu z T. O., D. M., którzy

przyszli na teren remizy wraz z E. M., A. O. i dziećmi, aby dzieci skorzystały z placu zabaw. Podczas tego zajścia ujawniono, że komuś wypadły pieniądze, które zebrali D. W. z żoną oskarżonego – L., które rzekomo miały wypaść pokrzywdzonemu podczas tej awantury. Z zeznań świadka T. K. wynika, iż oskarżony przyszedł do niej i powiedział, że komuś wypadły duże pieniądze, a gdy świadek zapytała czyje to pieniądze to oskarżony powiedział, że „K. kazał je zbierać, bo to weselne pieniądze”. Z kolei z zeznań pokrzywdzonej D. K. wynika, iż po tym jak ujawniła brak pieniędzy i mówili, że policjanci sprawdzą po odciskach palców, kto ukraść pieniądze, to żona oskarżonego powiedziała, że „na szafkach na pewno będą odciski”, a oskarżony stwierdził, „ że na materacu nie będzie i nikt tam nie znajdzie odcisków ”. Podkreślić należy, iż pokrzywdzona D. K. nikomu nie mówiła, gdzie schowała pieniądze, nie wiedział o tym nawet jej mąż, że pieniądze były pod materacem. Świadek D. K. wskazywała ponadto, iż gdy szli do sołtysa oglądać monitoring to oskarżony był bardzo zainteresowany zapisem tego nagrania. Podkreślała, że gdy obejrzel monitoring u sołtysa widać było, że przy siatce stoją 3 osoby, widać , że jednej z nich wypadają pieniądze. Wtedy ona i jej mąż stali w innym miejscu, a wśród tych osób jedna była w spodenkach, a na poprawinach w spodenkach był tylko jej mąż i P. W.. Świadek K. K. (1) także zaprzeczył, żeby podczas zajścia przed remizą, krzyczał, że to jego pieniądze z wesela i na pewno nie kazał ich nikomu zbierać, co z kolei podnosił oskarżony. Świadek twierdził, że pieniędzy zebranych na

weselu nie brał, nie wiedział nawet gdzie są schowane.

Z zeznań świadków wynika także, iż oskarżony utrzymywał kontakty koleżeńskie z D. i K. K. (1), mieszkał w pobliżu, znał rozkład ich domu, wiedział gdzie pozostawiają klucz do domu. Świadek T. K. podała także, iż gdy przyjechali policjanci, chciała zamknąć psa i przenieść go na drugie podwórko, wtedy na ścieżce znalazła jeszcze 100 zł, które było zgniecione. Zważyć należy, iż nie było widać śladów płądrowania mieszkania, nie zginęły inne pieniądze, ani biżuteria, które znajdowały się w sypialni, co wskazuje, iż sprawca ukierunkowany był na zabór pieniędzy pochodzących z zebranych przez pokrzywdzonych na weselu. Ponadto podnieść należy, iż oskarżony początkowo był przeciwny temu, aby o kradzieży powiadomić policję. Następnie wykazywał duże zaangażowanie w kontakcie z policją. Dzwonił do funkcjonariusza T. G., nie chciał przekazać telefonu T. K.. Z zeznań funkcjonariusza policji Z. K. wynika, iż dzwonił mężczyzna, który przedstawił się jako P. W. i powiedział, że żadnych pieniędzy nie ukradł i prosił o wysłanie patrolu policji, który by potwierdził jego słowa. Z kolei z zeznań funkcjonariusza policji P. S., który był na miejscu zdarzenia w dniu 15 sierpnia 2021r. około godz. 20:45 wynika, iż opatrolowali teren remizy OSP i zastali P. W., który zamykał remizę i twierdził, że nic nie wie, o żadnej bójce. Zważyć należy, iż oskarżony nie zgłaszał wówczas faktu kradzieży pieniędzy, a miał taką możliwość. Nie wszystkie fakty ustalone przez Sąd I instancji muszą być oparte na dowodach bezpośrednich, w tym przyznaniu się oskarżonego do winy, ale

mogą wynikać także z nieodpartej logiki sytuacji oraz jednoznacznego kontekstu ustalonej sekwencji faktów ubocznych, na podstawie których doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, że dana okoliczność faktyczna istotnie wystąpiła. Obciążający dla oskarżonego kontekst wskazanych zeznań świadków był nader czytelny dla Sądu Okręgowego. Z zeznań świadków, w tym T. K., wynika, że odległość od remizy do ich domu wynosi około 300 m, a więc 15 czy 20 minut było wystraczające do pokonania tego odcinka rowerem, wejścia do domu i powrotu do remizy. Jednocześnie pokrzywdzeni zgodnie wskazywali, że kwotę 12800 zł D. K. schowała pod materacem w miejscu zamieszkania, a z zeznań L. P. nie wynika, w jaki sposób i w którym momencie dokonano rozliczenia za catering.

Sąd Rejonowy słusznie również uznał wyjaśnienia oskarżonego P. W. za niewiarygodne. Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim negował swoje sprawstwo pozostają w sprzeczności z innymi wiarygodnymi dowodami, a w szczególności zeznaniami pokrzywdzonych K. K. (1) i D. K. oraz świadków T. K. i D. S. (2). Należy w tym miejscu przypomnieć, że sąd może obdarzyć przymiotem wiarygodności depozycje osobowe w części, bądź w całości (postanowienie SN z 26.03.2021 r., II KK 94/21, LEX nr 3232190). Sąd nie jest zobowiązany do dawania wiary takim dowodom w całości, a ocena ta zawsze musi zostać dokonywana w zestawieniu z pozostałym materiałem sprawy. Z samego zaś „niezadowolenia” obrońcy, co do wyników tej oceny nie można upatrywać jej nietrafności.

Wbrew zarzutowi naruszenia art. 410 kpk Sąd Rejonowy oparł ustalenia faktyczne niniejszej sprawy o całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, w szczególności o wyjaśnienia oskarżonej, zeznania świadków oraz dowody z dokumentów dokonując ich analizy zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Naruszenie art. 410 kpk następuje poprzez oparcie wyroku na okolicznościach nieujawnionych w toku rozprawy głównej bądź też przez pominięcie przy wyrokowaniu ujawnionych w toku rozprawy głównej okoliczności tak korzystnych, jak i niekorzystnych dla oskarżonego. Natomiast nie stanowi naruszenia przepisu art. 410 kpk dokonanie takiej, czy innej oceny dowodu przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 5 kpk należy podnieść, że stawianie łącznie takiego zarzutu z zarzutem naruszenia art. 7 kpk jest nieprawidłowe, gdyż zarzuty te wzajemnie się wykluczają. Jeżeli bowiem skarżący kwestionuje ocenę dowodów co do ich wiarygodności, to takiej sytuacji dotyczy nie art. 5 kpk, lecz art. 7 kpk, natomiast gdy skarżący podważa prawidłowość ustaleń faktycznych wynikających z oceny dowodów – w sytuacji gdy sąd powziął wątpliwości, ale rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo gdy takich wątpliwości nie miał, choć powinien je powziąć - wówczas należy postawić zarzut naruszenia art. 5 kpk. Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie nie powziął takich wątpliwości i stanowisko to podziela instancja odwoławcza. W świetle

okoliczności wyłaniających się z akt sprawy, Sąd Okręgowy również nie dostrzega, żeby takie wątpliwości występowały. W związku z czym należało w pełni zaaprobować stanowisko Sądu Rejonowego, a zarzut skarżącego uznać za bezpodstawny. Ponadto, aby zasadnie, a tym samym skutecznie podnieść zarzut obrazy art. 4 kpk nie wystarczy ogólne stwierdzenie o jego naruszeniu, które oparte jest na odmiennej ocenie materiału dowodowego skupiającej się wyłącznie na korzystnych dowodach. O braku obiektywizmu Sądu można natomiast mówić wtedy, gdy zostały naruszone określone przepisy zawierające normy nakazujące lub zakazujące działań na niekorzyść określonej strony postępowania lub gdy w sposób wyraźny i udokumentowany Sąd faworyzuje jedną ze stron. Brak precyzyjnego odwołania się do sytuacji procesowej, w której doszło do przekroczenia tych przepisów czyni zarzut oparty na tychże przepisach bezzasadnym (wyrok SA w Warszawie z 18.10.2018 r., II AKa 402/17, LEX nr 2581120). Fakt niezadowolenia skarżącego z obiektywnych wywodów Sądu I instancji nie może być podstawą do zmiany zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Wobec niezasadności zarzutów, co do obrazy art. 7 kpk oraz art. 410 kpk, zarzut odnoszący się do treści pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, które a propos umożliwiło prawidłową kontrolę instancyjną, nie mógł uzyskać akceptacji Sądu II instancji.

Wbrew zarzutowi nie można uznać, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie wskazuje dlaczego odrzucono wyjaśnienie oskarżonego. To właśnie sprzeczność z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadków oraz odniesienie się do logicznego rozumowania były podstawą do odrzucenia linii obrony oskarżonego. Zmiana sposobu sporządzania uzasadnień wyroków nie była zmianą jedynie kosmetyczną, mającą na celu wyłącznie wtłoczenie wszystkich rozważań w odpowiednie tabelki. Już od 1 lipca 2015 r. obowiązuje zmieniony zapis, że uzasadnienie winno być zwięzłe, zawierać wszelkie elementy niezbędne dla weryfikacji prawidłowości oceny dowodów, ustaleń faktycznych, ich subsumpcji względem norm prawnych i zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Zauważyć przy tym należy, że pisemne uzasadnienie wyroku jest jedynie skrótowym podsumowaniem procesu wyrokowania i by zarzut uchybienia procesowego w postaci niedociągnięć w jego redagowaniu, będącym zdarzeniem wtórnym wobec wydania wyroku, był zasadny, należałoby wykazać, że miało to wpływ na merytoryczną treść wyroku. Skarżący temu wymogowi jednak nie sprostał, zasadniczo przedstawiając argumenty dotyczące wymiaru kary, a nie wpływu treści uzasadnienia na samo rozstrzygnięcie. Dodać należy, że uzasadnienie Sądu I instancji odnosi się do okoliczności łagodzących i obciążających oskarżonego, jego sytuacji osobistej i majątkowej w sposób właściwy.

Sąd Okręgowy podziela argumenty zawarte w wyroku Sądu

Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 stycznia 2018 r. II AKa 275/17, iż w realiach wniesionego w niniejszej sprawie środka odwoławczego Sąd Okręgowy nie ma podstaw, by na skutek jego treści odnieść się do wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary. Zgodnie z treścią art. 433 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w zakresie zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455. Z powołanej regulacji literalnie wynika więc, że sąd odwoławczy rozpoznając sprawę związany jest podniesionymi zarzutami. Oznacza to, że w sytuacji zaskarżenia wyroku w całości, a zarazem przy braku podniesienia odrębnych zarzutów w zakresie kary, sąd odwoławczy może odnieść się do jej wymiaru jedynie przez pryzmat art. 440 k.p.k. Możliwość odniesienia się przez sąd odwoławczy do wymierzonej oskarżonemu kary, na skutek domniemania z art. 447 § 1 k.p.k., może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy uwzględniony został którykolwiek z zarzutów podniesionych co do winy, a skutkująco koniecznością zmiany ustaleń faktycznych będących podstawą zaskarżonego wyroku. W sprawie nie było podstaw do stosowania art. 440 k.p.k.

Wniosek

1. zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. W. od zarzucanego mu czynu,

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

alternatywnie		
2. uchylenie wyroku i przekazanie do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Węgrowie.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność podniesionych zarzutów warunkowała bezzasadność wniosków.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----

Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
-----	-----
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych D. K. i K. K. (1) kwoty po 840 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez niech kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tych kosztów zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 4 w zw. z ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800).
III.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 3 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. zm.), zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 950 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W całości		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana